

מנה בנתן

לע"נ מרן רבי אלעזר מנחם בן
רבי עזריאל שך זצוק"ל
הערות והנצחות טל' 0548449853 או מייל
MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 44 פרשת לך לך תשפ"א

עירובין פד-צ

שמואל שגג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו, אך ניתן לבאר כרב פפא שהם משתמשים שם להניח כובעים וסודרים ואין לומר לדברי שמואל שכל אחד מוציא זיו כל שהוא למלאות ומשמע שאם לא הוציא אוסרים כי אדם אוסר על חבירו דרך אויר, ואין לומר שרב דיבר על ב' גזוזטראות אחת מעל השניה ועשו מחיצה לעליונה ולא לתחתונה שניהם אסורות עד שיערבו ורב אמר שזה דוקא בסמוכה ואם היא מופלגת ד' עליונה מותרת ותחתונה אסורה, וניתן לומר שכיון שלאחת השימוש בזריקה ושלשול ולשניה זה רק שלשול נותנים לזה שבשלשול כי זה כמו לאחת בזריקה ולאחת בפתח, ויש להוכיח ממה שר"נ אמר בשם רב שאם יש ב' בתים וג' חורבות ביניהם אחד משתמש בסמוכה לו בזריקה וכן השני והאמצעי אסור. עמוד ב וכשרב ברונא אמר את זה שאל ר"א האם רב אמר כך, אמר לו כן, אמר לו הראה לי את אכסנייתו והגיע אליו ואמר לו הרי אמרת שכשלאחד בשלשול ולאחד בזריקה שניהם אסורים, אמר לו רב שבג' חורבות לא מדובר שעומדים כשורה אלא שעומדים כחצובה. ולכן השנים החיצונים מותרים והאמצעי אסור כי הם אוסרים עליו, ורב פפא אמר שלכאורה שמואל לא סובר כר' יוחנן שמקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עליו אך לא יחליפו, וחילק רבא שברשויות דאורייתא לא החמירו אך ברשויות דרבנן עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה, ורבינא שאל שרב עצמו אסר לזרוק בב' בתים מב' צידי רה"ר מזה לזה ושמואל התיר, ורבא אמר שרב אסר רק כשמצד אחד הוא גבוה יותר וחוששים שיפול בזריקה ויבא להביאו מרה"ר.

משנה הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה או מרפסת אינו עירוב, ומי שדר שם אינו אוסר על האחרים, הנותן את עירובו בבית התבן או בית הבקר ובית העצים ובית האוצרות הוא עירוב והדר שם אוסר ולר' יהודה אם יש שם מקום לבעה"ב לחפציו אינו אוסר. גמרא רב יהודה בר רב שמואל בר שילת אומר שמה שכתוב דר שם אינו אוסר מי שנותן שם את עירובו אינו עירוב חוץ מבית שער של יחיד שהדר שם אוסר, ובמקום שאמרו שלא מניחים עירוב ניתן להניח שם שיתוף חוץ מאויר של מבוי ולכאורה זה מדויק מדברי המשנה שהנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב, ומשמע ששיתוף עושים שם, ויש לומר שרב יהודה חידש לענין בית שער של יחיד ואויר מבוי שלא מדויק במשנה, וכן מוכח ממה שכתוב בברייתא שהנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת וחצר ומבוי הוא עירוב, וא"כ מדובר לגבי שיתוף שמועיל, ואף שהשיתוף לא נשמר במבוי עצמו, יש לומר שמדובר בחצר שבמבוי.

רב יהודה אומר בשם שמואל שבני חבורה שהיו מסובים וקדש עליהם היום יכולים לסמוך על הפת שעל השולחן לעירוב, ויש אומרים לשיתוף, ואומר רבה שאין מחלוקת ביניהם אלא שבמסובים בבית מועיל לעירוב ומסובים בחצר מועיל לשיתוף, ואביי מוכיח מהמשנה שעירובי חצירות בחצר ושיתופי מבואות

דף פד לכאורה מה שכתוב במשנה מרפסת הכוונה לעלייה, והיא נקראת מרפסת שעולים דרכה לעלייה, ונותנים לבני העלייה ומוכח שאם אחד משתמש בשלשול והאחד בזריקה נותנים לזה שבשלשול, ויש לדחות כדברי רב הונא שנותנים לאלו הדורים במרפסת, אך קשה שכתוב בהמשך שפחות מי' לבני החצר, ולכאורה זה כמו לזה ולזה בפתח שנותנים לשניהם, ויש לומר שנותנים אף לחצר ואסורים ללא עירוב, וכן מוכח ממה שכתוב בסיפא שברחוקה גם בגבוהה י' טפחים זה שייך לחצר, ולא יתכן שמותר כי יש רשות לשניהם, אלא הכוונה אף לחצר ושניהם אסורים, ומה שכתוב בהמשך המשנה שחוליית הבור או הסלע הגבוהים י' למרפסת ופחות מי' לחצר, מבאר רב הונא שהכוונה למי שדר במרפסת עצמה, ובבור מבאר רב יצחק בר רב יהודה שמדובר שהוא מלא מים ומותר אף שנחסרים המים שאם כשהוא מלא מותר מותר גם כשחסר, אך יש לדחות שאם חסר אסור נגזור גם במלא שמא יחסר, ומבאר אביי שמדובר במלא פירות, אך קשה שהם נחסרים ויש לומר שמדובר בפירות טבל ולא לוקחים מהם בשבת וזה מוכח ממה שדימו לסלע שהוא דבר ללא שימוש, וכתבו בור לחדש שלא נאמר דוקא סלע מותר אך בבור נגזור שמא יחסר אם יהיו פירות מתוקנים, ואין להקשות ממה ששינוי שאנשי חצר ועלייה ששכחו ולא עירבו, אנשי החצר משתמשים בי' התחתונים ואנשי עלייה משתמשים בי' העליונים וזוהו שהוא תוך י' שייך לחצר ויותר מי' לעלייה, ומה שבאמצע לכאורה אסור ור"נ מעמיד שהעלייה בגובה י"ט וזו יוצא למטה מי' ולחצר זה כפתח ולעלייה זה רק שימוש בשלשול ולמעלה מי' לעלייה זה פתח, ולחצר זה רק שימוש בזריקה, עמוד ב ואין להוכיח ממה ששינוי לקמן שהיו ב' גזוזטראות אחת מעל השניה ועשו מחיצה עם נקב לעליונה ולא לתחתונה שניהם אסורות ללא עירוב, ולתחתונה השימוש הוא בשלשול וזריקה ולעליונה רק בשלשול וק"ו במקרה שלאחד בשלשול ולאחד בזריקה שאסורים, ורב אדא בר אהבה מבאר שמדובר שבני התחתונה ממלאים דרך העליונה ולכן לשניהם זה בשלשול, ואביי מבאר שהם נמצאים כל אחת תוך י' לשניה ולא רק אם עשו מחיצה לתחתונה ולא לעליונה אסורים שכיוון שהם תוך י' אוסרים אחד על השני אלא אפילו עשו לעליונה ולא לתחתונה ולעליונה זה יותר בנחת והיינו אומרים שניתן למי שזה בנחת קמ"ל שהם אוסרים אחד על השני כיון שהם תוך י', כמו שאמר ר"נ בשם שמואל שגג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו ולא מספיק סולם עראי כיון שהם אחד לשני תוך י' הם אוסרים זה על זה, ורב פפא דוחה ששמואל דיבר כשרבים מכתפים עליו את כובעיהם וסודרים, ולכן הם אוסרים עליהם.

דף פה רב יהודה אמר בשם שמואל שאם יש בור בין ב' חצירות והוא רחוק מכותל זה ד' וכן מהכותל השני, כל אחד מהם מוציא זיו כל שהוא וממלא, ורב יהודה אומר שמספיק קנה להיכר, אביי אמר לרב יוסף שדברי רב יהודה הם רק דעת שמואל ורב סובר שאין אדם אוסר על חבירו דרך אויר, ור"נ אמר בשם

במבוי, ואינו כפשוטו שהרי שנינו שלא מועיל נתינת עירוב בבית שער אלא הכוונה שהעירוב בבית שבחצר והשיתוף בחצר שבמבוי.

ר' יהודה אומר שאם יש תפיסת יד בעה"ב אינו אוסר והדוגמא לכך בחצירו של בונייס שהשאל כלים לשוכרי הבתים בחצירו, ופעם בא בנו לרבי ואמר רבי שיפנו מקום לבן ק' מנה,

דף פו ובא אחר ואמר פנו מקום לבן מאתיים מנה, ור' ישמעאל בר' יוסי אמר לרבי שיש לאביו של זה אלף ספינות בים ואלף עיירות ביבשה, ואמר רבי לר' ישמעאל שכשתגיע לאביו אמור לו שלא ישלח בנו שוב בבגדים שאינו נראה בהם עשיר כל כך, רבי כיבד את העשירים וכן ר"ע, כמו שדרש רבא בר מרי על הפסוק **ישב עולם לפני אלוקים חסד ואמת מן יצרוהו** שמתו העולם מתישב לפני ה' כשעשירים גומלים חסד ושומרים על העולם.

רבה בר בר חנה אומר שיתד של מחרישה נקרא תפיסת יד, ור"נ אמר שאצל שמואל שנו שדכר הניטל בשבת אוסר ודכר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר, וכן שנו בברייתא שפירות טבל או עששית וכל דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר.

משנה לר"מ המניח ביתו והלך לעיר אחרת אוסר בין נכרי בין ישראל, ולר' יהודה אינו אוסר, ולר' יוסי נכרי אוסר וישראל לא, כיון שלא יבא בשבת, ולר"ש אפילו הלך באותה העיר לבתו אינו אוסר שהסיח דעתו מלבא בשבת. **גמרא** רב פסק כר"ש ודוקא לבתו אך אם הלך לבנו אוסר כי הוא חוזר לביתו, כמו שאומרים העולם נבח כך כלב כנס והיינו שאם החתן נובח יכול לבא בכל אופן, אך אם נבחה בו כלבה נקבה דהיינו כלתו צא.

משנה אין למלאות מבור שבין ב' חצירות אלא אם עשו ביניהם מחיצה של י' טפחים, בין מלמטה או מתוך אונגו של הבור, ורשב"ג אומר שלב"ש צריך מחיצה מלמטה, ולב"ה מספיק על שפת הבור, ור' יהודה אומר שמספיק אפילו כותל שביניהם גם אם אינו נכנס לחלל הבור. **גמרא** רב הונא מבאר שלמטה של ב"ש הוא ממש וכן למעלה של ב"ה ממש, אך בתוך הבור ורב יהודה מבאר שלמטה הכוונה בתוך המים בקרקע הבור ולמעלה על המים, ורבה בר רב חנן שאל שכמו שלמטה לא מועיל לב"ה כי המים מתערבים על המחיצה א"כ גם למטה מהמים מתערבים המים, אמר אביי שאם המחיצה בקרקע הבור אמר רב יהודה בשם רב ויש שאמרו בשם ר' חייא שלכו"ע צריך שיראו ראשי הקנים טפח מעל המים, ועוד שאל שרב יהודה אמר למעלה מהמים ולמעלה ממש לא, כי מתערבים המים וגם למעלה מהמים מתערבים המים, אמר אביי שר' יעקב קרחינאה אמר שלכו"ע צריך שישקע ראשי קנים במים טפח, ומה שאמר רב יהודה שקורה ד' מתירה בחורבה, ור"נ הוסיף בשם רבה בר אבוה שקורה ד' מתירה במים **עמוד ב** ואף שהדלי הולך מצד לצד, אלא חכמים שערו שהדלי לא הולך יותר מד' טפחים, ואף שמתערבים המים תחת הקורה הקילו חכמים במים, כמו שרב טבלא שאל את רב אם מועיל מחיצה תלויה בחורבה ואמר רב שמחיצה תלויה מועילה רק במים שהקילו חכמים במים.

רבה בר בר חנה אמר בשם ר' יוחנן שר' יהודה הוא לשיטת ר' יוסי שמועיל מחיצה תלויה אף ביבשה, ששנינו בסוכה שהמשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוה ג' מהארץ פסולה, ומלמטה למעלה אם גבוה י' כשירה, ולר' יוסי גם מלמעלה למטה אם היא י' טפחים כשירה, ויש לחלק שר' יהודה היקל רק

בעירוב דרבנן ולא יקל לענין סוכה, או שר' יוסי שמיקל בסוכה שזה איסור עשה לא יקל בעירוב ששבת זה איסור סקילה, והמעשה שנעשה בציפורי זה לא לדעת ר' יוסי אלא לדעת ר' ישמעאל בנו, שרב דימי אמר שפעם שכחו להביא ס"ת מבעוד יום ולמחרת פרסו סדין על העמודים והביאו ס"ת וקראו בו, ואמנם אסור לפרוס סדינים בשבת שלא עושים לכתחילה מחיצות עראי, אלא מדובר שהיו סדינים פרוסים מע"ש והביאו ס"ת וסמכו על מחיצה תלויה לענין שבת.

רבה אומר שגם ר' חנניא בן עקביא סובר כר' יהודה, שהוא אומר שגזוזטרא שיש בה ד' אמות על ד' אמות,

דף פז יכול לחקוק בה ד' על ד' ולמלאות ואביי אומר שר' יהודה התיר שאומרים גוד אחית את המחיצה אך לא שכופפים ומורידים את המחיצה, ומה שר' חנניא התיר זה רק בימה של טבריה שיש לה אונגים ועיירות וקרפפות מקיפים אותה אך הוא לא יקל בשאר ימים, אביי אומר שלדברי ר' חנניא אם היתה סמוכה לכותל פחות מג' טפחים צריך שארכה יהיה ד' אמות ורחבה י"א ומשהו, שיש בהם לכפוף טפח ולהוריד י' טפחים, ואם היא זקופה צריך שגובהה יהיה י' טפחים ורחבה ד' טפחים ועוד ב' משהו, ורב הונא בר רב יהושע הוסיף שאם היא עומדת בקרן זוית מספיק שגובהה יהיה י' טפחים וב' משהו, ומה שאמר ר' חנניא בברייתא שצריכה ד' על ד' מדובר כשהיא עשויה כמדוכה ללא דפנות לידה.

משנה אמת המים שעוברת בחצר מותר למלאות ממנה רק אם עשה מחיצה י' טפחים בכניסה וביציאה, ור' יהודה אומר שהכותל שעליה נחשב כמחיצה והיה מעשה שבאמה של אבל שמילאו ממנה על דעת הזקנים, אמרו לו חכמים שלא היה בה כשיעור כרמלית עומק י' ורוחב ד'. **גמרא** שנו בברייתא שאם עשו מחיצה לאמת המים בכניסה ולא ביציאה או ביציאה ולא בכניסה לא ממלאים אלא א"כ עשו גם בכניסה וגם ביציאה, ור' יהודה סובר שמספיק הכותל שעליה והיה מעשה באמת המים שבאה מאבל לציפורי ומילאו ממנה בשבת ע"פ הזקנים ואמרו לר' יהודה שלא היתה עמוקה י' ורחבה ד' ויש ברייתא נוספת שאמת המים שעוברת בין החלונות יכול לשלשל דלי ולמלאות אם היא פחות מג' לכותל, ולרשב"ג יכול למלאות גם בפחות מד', ומד' ויותר אין משלשל דלי למלאות, ואם מדובר באמת המים עצמה יהיה קשה לר' יוחנן שאין כרמלית פחות מד', אלא מדובר בגדירות של האמה, ולהחליף מהחצר לאמה ודאי אסור כמו שאמר רב דימי בשם ר' יוחנן שמקום שאין בו ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עלי אך לא יחליפו מרשות לרשות, אך יש לומר שר' יוחנן אסר רק ברשויות דאורייתא ולא החמיר בכרמלית, **עמוד ב** אך קשה שמצאנו שר' יוחנן החמיר ברשויות דרבנן לגבי כותל שרחב ד' טפחים בין ב' חצירות, שמערבים בנפרד ואם היו בראשו פירות יכולים לעלות מב' הצדדים ולאכול עליו ואם נפרץ הכותל עד י' אמות מערבים יחד או לחוד שהוא כפתח, ויותר מי' מערבים יחד וכשאין בו ד' אמר רב שאויר ב' רשויות שולטת בו ולא יזיז בו אפילו כמלא נימא, ור' יוחנן מתיר להעלות עלי מב' הצדדים וזה לשיטתו שרב דימי אמר משמו שמקום שאין בו ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עליו אך לא יחליפו ושם זה רשויות דרבנן, ויש לומר שזה רק דעת זעירי בר' יוחנן, ואין להקשות מדברי ר' יוחנן באמת המים לזעירי כי הוא יכול להעמיד כאן באמת המים עצמה, והוא

יסבור שדברי רב דימי שאין כרמלית פחות מד' תלויים במחלוקת תנאים, ואין לומר שזה יהיה כחורי כרמלית שאביי ורב חנינא בני רב אבין אמרו שחורי כרמלית אינם ככרמלית, ורב אשי אומר שאפילו אם יש חורים לכרמלית זה רק בסמוכה ולא במופלגת, ורבינא מעמיד את מחלוקת רבנן ורשב"ג כשעשה יציאות נוספות בפי האמה שלרבנן יש לבדוק רק בג' ויותר מג' זה פירצה, ולרשב"ג גם בד' יש לבדוק.

משנה גזוזטרא שהיא מעל המים לא ממלאים ממנה בשבת ללא מחיצה של י' טפחים מלמעלה או מלמטה, וגם בב' גזוזטראות אחת מעל השניה אם עשו לעליונה ולא לתחתונה אסורים ללא עירוב. **גמרא** ר' חנניא בן עקביא חולק על המשנה ולדעתו אם יש בגזוזטרא ד' על ד' אמות יכול למלאות, ור' יוחנן אמר בשם ר' יוסי בן זימרא שר' חנניא התיר רק בימה של טבריה שיש לה אוגנים וקרפיפות ושאר מימות לא, ור' חנניא התיר ג' דברים לאנשי טבריה, שמותר למלאות מים מגזוזטרא בשבת, ומותר לטמון בעצה שכתוב בכרייתא שאם השכים להביא פסולת תבואה לטמון בה פירות אם בגלל הטל שעליה זה יכשיר את הפירות לקבל טומאה, אך אם רצה לחסוך בזמן אינו מכשיר שאינו בכי יותן,

דף פח ולאנשי טבריה שהם בעלי מלאכה פסולת התבואה עם הטל לא מכשירה את הפירות לקבל טומאה, ועוד התיר להם ר' חנניא להתנגב באלונטית כמו ששינינו שאדם יכול להתנגב ולהניח את המגבת בחלון אך לא ימסור לבלנים כי הם חשודים לסחוט את המים, ור"ש מתיר להביאה בידו לביתו.

רבה בר רב הונא אומר שהתירו רק למלאות מהגזוזטרא אך לא לשפוך דרכה, ורב שיזבי שאל הרי שינינו שבעוקה התירו לשפוך למרות שהמים ממשיכים לרה"ר, ויש לחלק שבעוקה יתכן שיבלעו המים בקרקע, אך בגזוזטרא המים לא כלים, ולשישנא בתרא מותר גם לשפוך ואין לומר בגלל שזה דומה למה שהתירו בעוקה, שיתכן ששם התירו בגלל שכלים המים קודם שמגיעים לרה"ר.

רב הונא אומר בשם רב שבב' גזוזטראות אסרו ללא עירוב רק בסמוכה פחות מד', אך יותר מד' העליונה מותרת והתחתונה אינה יכולה לאסור עליה דרך אויר, ר' אושעיא אמר שיש גזל רשויות בשבת וחורבה מחזיר לבעלים שלא ישתמש שם, ולכאורה זה סותר שאם מותר לגזול א"כ לא מחזירים בשבת, אלא יש לומר שכוונתו שיש דין גזל רשויות בשבת ובגלל שחורבה מחזירה לבעלים אסור להשתמש בה, ולכאורה יש להוכיח ממה שאסרו בב' גזוזטראות שהחורבה אינה חוזרת לבעלים, אך יתכן שמדובר שעשו מחיצה בשותפות, ומה שמותר לתחתונה אם עשו לה גם מחיצה כי היא מגלה דעתה שאינה רוצה עם העליונה.

משנה חצר שהיא פחותה מד' אמות לא שופכים בה מים בשבת אלא א"כ עשו לה עוקה שמחזיקה כמות של סאתים עד הנקב, ובין אם העוקה מבפנים ובין אם היא בחוץ אך אם היא בחוץ צריך לעשות קימור, ור"א בן יעקב אומר שמותר לשפוך לביב קמור ברה"ר אם יש בו ד' אמות, וחכמים אסורים לשפוך בביב אפילו בגג רחב ק' אמה, אך יכול לשפוך בגג עצמו וישפך מאליו לביב, החצר והאכסדרה מצטרפים יחד לשיעור ד' אמות וכן אם יש שתי דיוטות אחת מול השניה וחלק עשו עוקה וחלק לא מי שעשה עוקה מותרים ומי שלא עשה עוקה אסורים.

גמרא לרבה השיעור הוא סאתים שאדם עשוי להסתפק בכמות של סאתים כל יום, והוא רוצה לזלף אותם תוך ד' אמות **עמוד ב'** ופחות מד' שופכים, ומותר רק אם עשו עוקה, ולר' זירא בד' אמות כלים המים ופחות מכך לא, ואביי אומר שיש נ"מ בין הטעמים בארוך וצר שיכול להבלע סאתים אך לא מזלפים שם, ויש להוכיח ממה ששינינו שחצר ואכסדרה מצטרפים וזה כדברי ר' זירא שיש שם שיעור בליעה ור' זירא מבאר לדעת רבה שמדובר שהאכסדרה מקבילה לאורך החצר ולכן יש שיעור לזילוף, ואין להוכיח ממה שלא שופכים בחצר ללא ד' אמות, ולכאורה לר' זירא נגמרים המים עד שבאים לרה"ר, ור' זירא יעמיד את זה כרבנן והמשנה כר"א בן יעקב ומבאר רבה שר' זירא העדיף להעמיד המשנה כר"א בן יעקב שקשה לו במשנה שכתוב חצר **פחותה** ומשמע שאם יש בה ד' מועיל אפילו ארוכה וצרה, ולא כתוב חצר **שאינה** ד' על ד', אך קשה שאם בסיפא מוזכר דעת ר"א בן יעקב משמע שברישא זה לא כר"א בן יעקב, ויש לומר שכל המשנה כר"א ויש להוסיף בלשון המשנה חצר שהיא פחותה מד' לא שופכים ואם יש בה ד' שופכים שר"א בן יעקב אמר שביב הקמור ד' אמות ברה"ר שופכים לתוכו מים בשבת.

לדעת חנניא אין לשפוך אפילו בגג ק' אמה כי אין דרכו לבלוע אלא לקלח, וכל זה בימות החמה אך בימות הגשמים יכול לשפוך ולשנות, ומסביר רבא שמצד רצונו עדיף לו שיבלעו במקומם, והקשה אביי ששופכים אסור למרות שהאדם מעדיף שיבלעו במקומם, ויש לחלק שבחורף אדם לא חושש לקילקול חצירו כיון שממילא היא מקולקלת מהגשם, ואין לגזור שיאמרו צינורו של פלוני מקלח שכל הצינורות מקלחים בחורף, אך בשופכים יש לגזור.

ר"נ אומר שבימות הגשמים לעוקה של סאתים נותנים סאתים ושל סאה נותנים סאה, ובימות החמה לשל סאתיים נותנים סאתיים ולשל סאה לא נותנים לו כלל שחוששים שישפוך סאתים ואין לגזור בימות הגשמים שהחצר מקולקלת ממילא ואין לגזור שמא יאמרו שצינורו מקלח שהרי כל הצינורות מקלחים, ואומר אביי שלפ"ז בימות הגשמים יכול לשפוך גם כשיעור כור או כוריים.

רבא אומר שבב' עליות אסור אפילו עירבו, ואביי הקשה שאם הסיבה היא משום ריבוי המים הרי שינינו שבין עוקה גיסטרא או בריכה ועריבה מותר לשפוך מים אף שהתמלאו מע"ש, **דף פט** אלא רבא בא לומר שהמשנה אסרה רק בלא עירבו ובעירבו מותרים, ומה שאסור בלא עירבו מבאר רב אשי שזה כדי שלא יבואו להביא מכלי הבית לחצר.

פרק כל גנות

משנה לר"מ כל גנות העיר נחשבות לרשות אחת, כשאין אחד מהם גבוה או נמוך מחבירו י' טפחים, ולחכמים כל גג הוא רשות בפני עצמו ולר"ש גנות חצירות וקרפיפות הם רשות אחת לכלים ששבתו בתוכם ולא לכלים ששבתו בבית. **גמרא** אביי ורב חנינא בני רב אבין ישבו עם אביי ואמרו שמוכן לדעת חכמים שכמו שהדיורים חלוקים למטה בבתים כך הם חלוקים בגנות, אך יש לדקדק בדברי ר"מ שאם הדיורים חלוקים למעלה כלמטה א"כ מדוע הם רשות אחת ואם אינם חלוקים א"כ גם כשהגנות נמוכים או גבוהים י' יצטרפו, ואביי אמר שרב יצחק בר אבדימי אמר שר"מ סובר שאם מוצאים רשות חלוקה י'

לתוך רה"י אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר, אך קשה שלפ"ז יש להחמיר גם במכתשת או גיגית אמר אביי שר"מ החמיר רק בעמוד או אבני הריחיים שאדם קובע להם מקום, ואמנם לגבי כותל שבי ב' חצירות אמר רב יהודה שלדעת ר"מ גגים הם רשות לעצמם וכן חצירות וקרפפות, ולכאורה כוונתו שמותר לטלטל דרך כותל, אמר רב הונא בר יהודה בשם רב ששת שרב יהודה התכוון רק לענין הכנסה והוצאה דרך פתחים.

לדעת רב חכמים אמרו שכל גג הוא רשות בפני עצמו מותר לטלטל בו רק בד' אמות כי הוא פרוץ לגג אחר, ולשמאל מותר לטלטל בכל הגג ובמחיצות הניכרות גם לרב מותר לטלטל בכולו, ונחלקו במחיצות שאינן ניכרות, שלרב לא אומרים גוד אסיק את המחיצה התחתונה ולכן מותר לטלטל רק בד' אמות ולשמאל אומרים גוד אסיק ולכן מטלטלים בכולו, עמוד ב ולכאורה יש לדייק מהמשנה שכל אחד רשות לעצמו, משמע שמותר לטלטל בכולו, ורב יבאר שהכוונה שלא יטלטל ב' אמות בגג זה וב' אמות בגג זה, אך קשה שר"א אמר שכשהיה אצל רב שנו שאין מטלטלים אלא ד' אמות ואצל שמואל שנו שאין להם אלא גגם משמע שמותר לטלטל בכולו אך גם שם יש לבאר שלא יטלטל ב' אמות בגג זה וב' בגג זה, ורב יוסף אמר שלא שמע שמועה זו אמר לו אביי שאמרת לנו את זה על הדין של גג גדול הסמוך לקטן שגדול מותר בטלטול וקטן אסור ואמרת לנו ששמואל אמר שזה רק כשיש דיורים על גג זה וכן בגג זה שמחיצות של הגג הקטן נדרסות ואם אין דיורים בשניהן מותר, נזכר רב יוסף ואמר אני אמרתי דוקא כשיש מחיצה לכל אחד שהגדול נותר בגיפופי המחיצה של הקטן אך הקטן פרוץ במילואו לגדול, וכשאין מחיצה עליהם שניהם אסורים, אמר אביי והרי אמרת דין דיורים והסביר רב יוסף שדוקא כשיש מחיצה ראויה לדירה על זה וכן על זה שאז מותר הגדול בגיפופי מחיצת הקטן והקטן פרוץ במילואו לגדול אך אם יש מחיצה ראויה לדירה רק על הגדול ולא על הקטן מותר לבני הגדול להשתמש בקטן שכיוון שבקטן לא עשו מחיצה בגגם הם סילקו עצמם מגגם, כמו שאמר ר"נ שאם אחד עשה סולם לגגו הותר בכל הגגים כיוון שרק הוא גילה את דעתו שרוצה בגגים וכולם לא הקפידו עליו. וכן אומר אביי שאם אחד עשה עלייה לגגו ועשה לפניו דקה ד' מותר בכל הגגים, ואומר רבא שיש מקרה שהדקה אוסרת כשפתח לצד גינתו והניח את הפתח לכיוון הגג

סתום

דף צ והתברר שהוא עשה לשמור הגינה וסילק עצמו מהגגים.

רמי בר חמא הסתפק בב' אמות בגג וב' אמות בעמוד, אמר רבה שזה לא ספק שהרי זה ממש ככרמלית ורה"י, ורמי בר חמא לא עיין בזה מחמת צעירותו, והספק היה בב' אמות בגג וב' אמות באכסדרה האם אומרים שכיוון ששניהם אינם ראויים לדירה הם נחשבים רשות אחת, או שכמו שאסור מגג לגג כך אסור מגג לאכסדרה, ורב ביבי בר אביי הסתפק בב' אמות בגג וב' אמות בחורבה, אמר רב כהנא שזה שאלת רמי בר חמא, אמר רב ביבי שלא שאלתי שאילה מפי אחר, שאכסדרה לא ראויה לדירה ואילו חורבה ראויה לדירה וזה שאלה אחרת, אך אם היא ראויה לדירה יש לומר שהשאלה היא בדרך אם תמצי לומר, שאם נאמר שאכסדרה נקראת רשות אחרת כי אינה ראויה לדירה אך חורבה כן, או שנאמר שעכשיו אין דיורים בחורבה.